

W., dnia 13 czerwca 2018 r.

Sygn. akt: OSD 11/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 13 czerwca 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. G.

Sędziowie: r. pr. A. D. (sprawozdawca)

r. pr. G. K.

Protokolant: r. pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.: radcy prawnego M. M.

po rozpoznaniu sprawy w dniach 9.04.2018 r., 21.05.2018r., 4.06.2018r., przeciwko radcy prawnemu M. Ł. obwinionemu o to, że:

na rozprawie sądowej przed Sądem Rejonowym Wydział IV Pracy w G. dnia 07.06.2016 r. w sprawie o sygn. akt IV P 24/15 z powództwa B. K. składając zeznania w charakterze świadka ujawnił informacje, o jakich dowiedział się świadcząc obsługę prawną pozwanej spółki, to jest o przebiegu spotkania odbytego w dniu 09.02.2015 r. przez przedstawicieli pozwanej spółki z B. K., w którym uczestniczył jako radca prawny prowadzący obsługę prawną pozwanej spółki, to jest o treści zarzutów stawianych B. K. przez obsługiwaną przez radcę prawnego spółkę w zakresie sposobu świadczenia przez nią pracy i relacji personalnych z innymi pracownikami tej spółki, rozmów w zakresie proponowanych sposobów rozwiązania stosunku pracy – jakie propozycje w tym przedmiocie złożył pracodawca, jakie decyzje podjęła B. K., czy kierowane były wobec niej groźby ze strony przedstawicieli pracodawcy, wcześniejszego stosowania wobec B. K. kar za niewłaściwe zachowanie wobec pracowników pozwanej spółki, gdzie mimo tego, że został pouczone przez sąd o prawie odmowy odpowiedzi na pytania z uwagi na tajemnicę zawodu radcy prawnego, z prawa tego nie skorzystał i oświadczył, że chce zeznawać,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 3 ust. 3 oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1 oraz art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

ORZEKA

I.

Uznaje radcę prawnego M. Ł. za winnego zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza obwinionemu karę upomnienia za ten czyn.

II.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) we W. w kwocie 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) obciąża obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych we W..

Na podstawie art. 70⁶ ust 2 zd. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w W. w kwocie 1.200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych. (...) 11 / 18

Uzasadnienie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. skierowała do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) we W. wniosek z dnia 27 grudnia 2016 r o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu M. Ł. o to, że na rozprawie w dniu 7 czerwca 2016 r, toczony przed Sądem Rejonowym w Głogowie IV Wydział Pracy, sygn.. akt IV P 24/15 z powództwa B. K., składając zeznania w charakterze świadka ujawnił informacje, o jakich dowiedział się świadcząc obsługę prawną pozwanej w sprawie spółki, to jest o przebiegu spotkania odbytego w dniu 9 lutego 2015 r, w którym uczestniczyli przedstawiciele pozwanej i B. K., tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz.U.2016.233 z dnia 2016.02.25 ze zm./, jak też art.9, art. 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 2 listopada 2014 r w zw. z art. 261§ 2 k.p.c. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r, stanowiącego czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego.

Orzeczeniem z dnia 15 lutego 2017 r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) we W. uznał radcę prawnego M. Ł. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę upomnienia i obciążył kosztami postępowania.

Od powyższego orzeczenia obwiniony radca prawny M. Ł. w dniu 20 września 2017 r złożył odwołanie zarzucając naruszenie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) treści art. 6 k.p.k. oraz art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74.1. ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych poprzez przyjęcie, iż w sprawie doszło do skutecznego zawiadomienia o terminie rozprawy / osobistego zawiadomieni /, która to okoliczność umożliwiłaby prowadzenie postępowania bez udziału obwinionego, podczas gdy doszło jedynie do tzw .fikcyjnego doręczenia z art. 139 § 3 k.p.k. co w konsekwencji doprowadziło do pozbawienia obwinionego prawa do obrony i zajęcia stanowiska w sprawie, oraz naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 74.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, tj. przekroczenia przez Sąd „meriti” granicy swobodnej oceny dowodów, nie oparcie wydanego w sprawie orzeczenia na całokształcie okoliczności sprawy, nieuprawnionym uznaniu, iż / .../ „ przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa żadnych wątpliwości /.../, podczas gdy Sąd oparł zapadłe orzeczenie jedynie na argumentach / okolicznościach / podnoszonych przez pokrzywdzoną.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych orzeczeniem z dnia 10 listopada 2017 r uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu orzeczenia podano, iż obwiniony ma rację zarzucając, iż doszło do naruszenia jego prawa do obrony poprzez brak zapewnienia mu możliwości wzięcia udziału w czynnościach, gdyż o żadnym z etapów postępowania dyscyplinarnego nie był on prawidłowo zawiadomiony. Dotyczy to w sposób kwalifikowany rozprawy przed Sądem I instancji, na której obecność obwinionego była obowiązkowa, zaś przeprowadzenie rozprawy w sytuacji nieprawidłowego wezwania obwinionego stanowiło jednocześnie bezwzględna przyczynę odwoławczą / art. 439 § 1 pkt. 11 k.p.k. /. Skutkowało to koniecznością uchylenia orzeczenia im powtórzenia wszystkich czynności procesowych w niniejszej sprawie. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny :

Obwiniony radca prawny M. Ł. wykonuje zawód w (...) spółki jawnej Kancelaria Radców Prawnych (...) M. Ł., K. D. i Wspólnicy Sp.j. wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem : (...).

Radca prawny M. Ł. świadczył włącznie do dnia 7 czerwca 2016 r usługi prawne na rzecz (...) Sp. Z o.o. w G.. Świadczenie usług trwało przez okres około 10 lat i trwa do dnia dzisiejszego . / okoliczność bezsporna /.

Z racji pełnionych obowiązków dotyczących obsługi prawnej obwiniony uczestniczył w spotkaniu , które odbyło się w dniu 9 lutego 2015 r a dotyczyć miało rozwiązania problemu związanego z zatrudnieniem w firmie głównej księgowej B. K. i jej konfliktu z podwładnymi.

Dowód : zeznania św.B. K. / k.240-241 /.

Na podstawie zeznań świadków Z. R. i P. C. ustalono, iż ten pierwszy był prezesem spółki i zaraz po objęciu stanowiska został poinformowany o konflikcie między św. B. K. a jej podwładnymi. Chcąc rozwiązać konflikt i zdyscyplinować tegoż świadka, wyznaczył spotkanie w miesiącu lutym 2015 r .Dotyczyło ono zdyscyplinowania św. K. i przerwania konfliktu między pracownikami. / Zeznania świadków. K. 242-244 /

Z uwagi na fakt , iż konflikty nie ustały , świadek zorganizował następne spotkanie . Na spotkanie to zaprosił p. P. C. , który pełnił funkcje kierownika ds. personalnych oraz Kancelarię (...). Z ramienia tej Kancelarii w spotkaniu uczestniczył obwiniony M. Ł.. Na spotkaniu tym świadek Z. R. zaproponował głównej księgowej B. K. dwa warianty rozwiązania konfliktu , a mianowicie : rozwiązania stosunku pracy w drodze porozumienia stron lub rozwiązania umowy w drodze wypowiedzenia. W obu spotkaniach brała udział świadek B. K. ..

Dowód : zeznania świadka Z. R. k.241-242,

Zeznanie świadka P. C. k. 242 – 243.

Na podstawie zeznań świadka B. K. ustalono, że obwiniony brał czynny udział w ostatnim spotkaniu i to on przedstawiał jej dwie kartki dotyczące sposobu rozwiązania umowy o pracę.

Dowód : zeznania świadka B. K. k. 240-241.

Na podstawie treści protokołu rozprawy Sądu Rejonowego w (...) IV Wydział Pracy, z dnia 7 czerwca 2017 r , sygn.akt IV P 24/15 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił , iż toczyła się rozprawa z powództwa B. K. przeciwko (...) sp. Z o.o. w G. o przywrócenie do pracy. Jednym ze świadków w tym procesie był obwiniony radca prawny M. Ł.. Na wniosek pełnomocnika powódki został pouczone przez sąd orzekający o prawie odmowy zeznań związanych z wykonywaniem przez niego zawodu , a związanych z tajemnicą zawodu radcy prawnego. Obwiniony zeznał , iż zna ustawę o radcach prawnych , a w szczególności art. 6 tej ustawy dotyczący bezwzględnego obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej , co do okoliczności faktów wynikających ze świadczenia przez radcę prawnego pomocy prawnej. Zeznania będzie składał wyłącznie w zakresie okoliczności i faktów , które nie naruszają tajemnicy zawodowej. / k.24 /.

Na rozprawie obwiniony zeznał , iż uczestniczył w spotkaniach między stronami i opowiedział o przebiegu spotkania stron w dniu 9 lutego 2015 r. Zrelacjonował treść prowadzonych rozmów zeznając : „ prezes powołał się na zdarzenia z udziałem powódki oraz podległych jej pracowników, m.in. zachowania polegające na nadmiernym podnoszeniu głosu oraz wydawaniu poleceń do wykonania czynności pozasłużbowych m.in. zawiązywanie obuwia.” Podał również , iż był współautorem projektu porozumienia , które podpisała św. K. ./ dowód : zeznania obwinionego jako świadka na rozprawie k.24 i odwrót ./

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i wyjaśnił , iż na rozprawie przed Sądem Pracy w G. ograniczył się do przedstawienia przebiegu spotkania i nie dopuścił się do ujawnienia tajemnicy zawodowej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje :

Istotą prowadzonego postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie jest ustalenie zakresu obowiązywania radcy prawnego zachowania tajemnicy zawodowej. Przepis art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych stanowi , że radca prawny jest zobowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku

z udzielaniem pomocy prawnej . Zgodnie z ust. 4 powołanego wyżej artykułu obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie zaś zgodnie z ust. 5 radca prawny nie może być zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej co do faktów , o których dowiedział się udzielając pomocy prawnej lub prowadząc sprawę. Zakres okoliczności , które mogą być podstawą do zwolnienia radcy prawnego z zachowania tajemnicy zawodowej uregulowane są w innym przepisie i nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego uregulowany został również w przepisach samorządu radcowskiego tj. w art. 9, art. 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 2 listopada 2014 r. Oznacza to , że samorząd radcowski przywiązuje ogromną wagę do konieczności przestrzegania obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i że zasada ta jest jednym z elementów wykonywania zawodu zaufania publicznego jakim jest zawód radcy prawnego. Obowiązujące przepisy umożliwiają radcy prawnemu możliwość uchylenia się przez świadka od odpowiedzi na zadawane mu przez sąd pytania , jeżeli zmierzałaby one do naruszenia tajemnicy zawodowej. Radca prawny winien zachować dużą ostrożność i rozwagę przy ocenie , czy zeznając nie narusza zasady ochrony tajemnicy zawodowej. Nie oznacza to , że tajemnica zawodowa zwalnia z obowiązku zeznawania w charakterze świadka , czyli z obowiązku stawienia się na wezwanie i udzielania odpowiedzi o treści naruszającej tę tajemnicę. Wymagana jest natomiast odmowa udzielania odpowiedzi na pytania odnoszące się do okoliczności objętych tajemnicą. Obwiniony nie skorzystał z tej możliwości , chociaż okoliczności objęte zeznaniami obwinionego mogły być stwierdzone poprzez przeprowadzenie dowodu z przesłuchania innych świadków, co też w niniejszej sprawie zostało zrobione. Takie stanowisko obwinionego narusza przepis art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego obwiniony radca prawny M. Ł. zeznając przed Sądem Rejonowym IV Wydział Pracy w G. naruszył postanowienia art. 3 ust.3 oraz art.64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1 oraz art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Obwiniony bowiem ujawniał okoliczności , o których miał wiedzę świadcząc pomoc (...) spółce (...) w G.. Wykazał się brakiem roztropności ujawniając okoliczności , o których dowiedział się jako pełnomocnik strony pozwanej uczestnicząc w spotkaniach dotyczących problemu związanego z zachowaniem św. B. K.. Pomimo pouczenia sądu o prawie do odmowy zeznań , które mogą być objęte zasadą tajemnicy zawodowej , nie wykorzystał tej podstawy do odmowy zeznań. Zeznania zaś , zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) we W. naruszyły przepisy powołanych wyżej artykułów dotyczyły bowiem wiadomości , które uzyskał jako radca prawny .

Uznając radcę prawnego M. Ł. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał , że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa żadnych wątpliwości , iż popełniony czyn wyczerpuje znamiona naruszenia art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych jak też art. 9, art. 15 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 2 listopada 2014 r w zw. z art . 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych , art.19 (...) i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych wymierzył mu karę upomnienia.

Wymierzając obwinionemu radcy prawnemu M. Ł. karę upomnienia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) we W. miał na uwadze fakt dotychczasowej nienagannej pracy i uznał , że wymierzenie takiej kary będzie dyscyplinować obwinionego .

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. . 70.6.ust.2 zd.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych orzekając koszty ryczałtowe w kwocie 3.000 zł.

Na podstawie art. 70.6. ust.2 zd.2 ustawy o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w W. obciążono Krajową Izbę Radców Prawnych.

Pouczenie .

Orzeczenie nie jest prawomocne . Od orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we W. w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia .